

A. DE FUNDAMENTELE LEIDERS VAN DE CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP (GEMEENTE, KERK).

De Stichter, de hoogste en eeuwige Leider van de Christelijke Gemeenschap is Jezus Christus. Hij stichtte de Christelijke Gemeenschap door middel van zijn apostelen.

1. Jezus Christus.

Lees Matteüs 16:18; Handelingen 20:28; Efeziërs 1:22-23; 1 Petrus 2:25; 5:4.

a. De Leider.

Jezus Christus is de Stichter en Bouwer (Matteüs 16:18), en de Eigenaar (Handelingen 20:28) van de Christelijke Gemeenschap in de hele wereld! Jezus Christus is ook het Hoofd (Efeziërs 1:22), de Bisschop of Opziener (1 Petrus 2:25) en de Opperste Herder (1 Petrus 5:4) van de Christelijke Gemeenschap in de hele wereld en van elke plaatselijke christelijke gemeente!

b. Gezag.

Christus oefent zijn gezag uit door middel van de heilige Geest (Johannes 16:13-15), door middel van de bijbel (Johannes 14:21,23) en door middel van de raad van oudsten (Handelingen 20:28; 1 Timoteüs 4:14).

Jezus Christus roept mensen tot zich door middel van de verkondiging van het evangelie (2 Tessalonicenzen 2:13-14). Hij overtuigt mensen van zonde, gerechtigheid en oordeel (Johannes 16:8-10). Hij doet hen wedergeboren zijn (Johannes 3:3-8). Hij geeft ieder christen een taak in zijn gemeente of koninkrijk (Marcus 13:34), rust hen toe met bekwaamheidsgaven (Efeziërs 4:7) en wijst ieder een plaats aan in zijn gemeenschap (1 Korintiërs 12:18,24-26). Een christen zal alleen het leiderschap of de heerschappij van Jezus Christus ervaren in zijn eigen leven en in de Christelijke Gemeenschap wanneer hij ook zijn persoonlijke verantwoordelijkheden tegenover anderen nakomt.

2. De apostelen van Jezus Christus.

a. Zij waren een unieke groep.

Lees Marcus 3:13-19. De apostelen van Jezus Christus waren een unieke groep mannen, omdat Jezus Christus hen persoonlijk uitkoos, riep, toeruste en uitzond om zijn getuigen te zijn, vooral van zijn opstanding uit de doden.

b. Zij ontvingen een unieke taak.

Lees Johannes 16:12-15; 20:19-23; Handelingen 1:8. De apostelen van Jezus Christus werden toegerust met een speciale mate van de heilige Geest voor hun speciale taken. Hun taken waren om in het begin van de kerkgeschiedenis de waarheid te verkondigen, om deze waarheid in het Nieuwe Testament op te tekenen en om de eerste gemeenten onder de Joden, de half-Joden (Samaritanen) en de niet-Joden (heidenen) te planten. Daarom worden zij ook het fundament van de Christelijke Gemeente genoemd (Efeziërs 2:20).

c. Zij hadden speciale gezag.

Lees Matteüs 16:18-19; 18:18; Handelingen 5:1-11; 8:14-17; 14:23; 15:28-29; 16:4. De apostelen van Jezus Christus kregen speciaal gezag om door hun onderricht de leer voor de hele Christelijke Gemeenschap vast te stellen, om de christenen te bevelen hun onderricht te gehoorzamen, om de eerste leiders (de oudsten) van de christelijke gemeenten aan te stellen en om mensen in of buiten het koninkrijk van God te sluiten (Handelingen 8:14-17; 5:1-11).

d. Zij hebben geen opvolgers.

Lees Handelingen 1:21-26; Efeziërs 2:19-20; 3:4-5; Openbaring 21:14. De apostelen van Jezus Christus bestonden uit de 11 discipelen van Jezus Christus en Paulus. De apostelen van Jezus Christus hebben geen opvolgers, omdat niemand in de daaropvolgende eeuwen voor apostel van Jezus Christus zou

kwalificeren (Handelingen 1:21-22). De apostelen van Jezus Christus moeten van de apostelen van de gemeenten onderscheiden worden. Terwijl de apostelen van Jezus Christus de vertegenwoordigers van Jezus Christus waren, zijn de apostelen van de gemeenten de vertegenwoordigers of boodschappers van de gemeenten (2 Korintiërs 8:23; Filippienzen 2:25). Zij zijn apostelen in de bredere zin van het woord, namelijk, zendelingen, die aangewezen werden door de gemeenten om nieuwe gemeenten te planten en op te bouwen (Handelingen 14:1-4; 1 Tessalonicenzen 2:6-7).

B. DE AANGESTELDE LEIDERS VAN DE CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP (GEMEENTE, KERK).

De aangestelde leiders van de Christelijke Gemeenschap zijn *de oudsten*. Toen zij nog leefden, fungeerden de apostelen van Jezus Christus ook als oudsten in de plaatselijke gemeenten. Diakenen werden niet aangewezen om de plaatselijke gemeente te leiden, maar alleen om specifieke taken in de gemeente te leiden.

1. De oudsten in het Oude Testament.

Lees Exodus 3:16; 18:17-26; Deuteronomium 1:9-18; 31:28.

Hoe werd Gods volk, gemeenschap of gemeente in het Oude Testament geleid?

Gedurende de periode van het Oude Testament waren *de oudsten* de hoofden van de stammen (Deuteronomium 31:28; 1 Samuël 4:3; Ezra 6:7; Jeremia 19:1) of de hoofden van de onderdelen van de stammen (2 Samuël 12:17). Alle steden of dorpen van betekenis hadden oudsten (Deuteronomium 21:3; Ruth 4:2; Spreuken 31:23). Oudsten werden aangesteld op grond van hun vermogens, hun vrede voor God, hun betrouwbaarheid, hun afkeer voor oneerlijke winst (Exodus 18:17-26), hun leiderschapscapaciteit (Numeri 11:16-17), hun wijsheid, hun begrip en het respect die zij afdwongen (Deuteronomium 1:9-18). Hun taken waren om opziens te zijn over duizenden, honderden, vijftig of tien personen en vooral om te dienen als rechters onder de mensen.

2. De oudsten gedurende de Medo-Persische, Griekse en Romeinse perioden.

a. De periode van het Medo-Persische Wereldrijk.

Gedurende deze periode kwam een leidinggevende instantie onder Ezra tot stand (458 v.C.). Het bestond uit de prominente oudsten uit de plaatselijke gemeenschappen samen met een aantal aangewezen rechters (Ezra 7:25-26; 10:14).

b. De periode van het Griekse Wereldrijk (312 v.C.).

Gedurende deze periode kwam "een raad van oudsten" (Grieks: *gerousia*) tot stand. Het bestond uit de oudsten, de hogepriester en de priesters. Deze *gerousia* vertegenwoordigde het Joodse volk (1 Makkabeën 12:6).

c. De periode van het Romeinse Wereldrijk (1ste eeuw v.C.).

Gedurende deze periode had elk lokaal district zijn eigen "raad van oudsten" Tijdens de Romeinse procurators (6-66 n.C.) was de machtigste raad van oudsten gevestigd te Jeruzalem en werd "de Sanhedrin" genoemd. Het bestond uit de oudsten, de opperpriesters en de schriftgeleerden (Matteüs 16:21). De oudsten waren de leden van de Sanhedrin en bestonden uit mannen uit de hoogst bevoorrechtte aristocratische families in Jeruzalem. De Sanhedrin had bevoegdheid over alle interne zaken in het land en werd zelfs door de Joden in de verstrooiing erkend (Handelingen 22:5).

d. De oudsten in de Joodse gemeenten van het Nieuwe Testament.

Lees Handelingen 2:42; 6:1-4; 1 Petrus 5:1; 3 Johannes 1.

Hoe werd Gods eerste gemeenschap of gemeente onder de Joden in het Nieuwe Testament geleid? Gedurende de nieuwtestamentische periode na Pinksteren werden de discipelen

van Jezus Christus samengesmolten tot een lokale christelijke gemeente te Jeruzalem. De oudsten werden waarschijnlijk gekozen op dezelfde wijze als de oudsten gedurende Gods oudtestamentische gemeenschap. Waarschijnlijk waren zij de hoofden van christen families en mannen met geestelijke invloed. De oudsten werden waarschijnlijk evenals de diakenen door de gelovigen zelf gekozen (cf. Handelingen 6:1-7). Lucas (Handelingen 6:1-7), Petrus (1 Petrus 5:1) en Johannes (3 Johannes 1) tonen duidelijk aan dat de apostelen van Jezus Christus *fungeerden als oudsten* in de plaatselijke gemeente. Twee belangrijke taken van de oudsten waren gebed en de bediening van het Woord (Handelingen 6:4).

e. De oudsten in de niet-Joodse gemeenten van het Nieuwe Testament.

Lees Handelingen 14:23; Titus 1:5.

Hoe werden de nieuwe christelijke gemeenten onder de niet-Joden geleid?

De apostelen en hun medewerkers (cf. moderne zendelingen of stichters van gemeenten) stichtten nieuwe christelijke gemeenten. Aangezien de niet-Joodse gemeenschappen geen 'oudsten' hadden, stelden zij oudsten in iedere gemeente aan. Deze oudsten werden aangesteld om de plaatselijke christelijke gemeenschap (gemeente) te leiden (1 Timoteüs 3:1-7; 3:14-15; Titus 1:5-9). Een christelijke gemeente werd nooit door maar één oudste of voorganger geleid, maar altijd door een groep oudsten, die een 'raad van oudsten' (Grieks: presbiterion) genoemd werd (1 Timoteüs 4:14). De raad van oudsten beheerden de zaken van de plaatselijke gemeente (1 Timoteüs 5:17).

C. DE RAAD VAN OUDSTEN.

Volgens het Nieuwe Testament wordt ieder plaatselijke gemeente geleid door een groep mannen, die een 'raad van oudsten' (Grieks: presbiterion) genoemd wordt (1 Timoteüs 4:14).

1. Het ambt van oudste.

a. De aanstelling van oudsten.

Een persoon, die een ambt bekleedt, heeft een verantwoordelijkheid en een daarbij horend gezag van een hogere instantie ontvangen. De oudsten of ouderlingen bekleden een *ambt*, omdat zij van God hun specifieke verantwoordelijkheden en hun daarbij horende gezag ontvangen hebben. De oudsten zijn door God de heilige Geest in dit ambt gesteld (Handelingen 20:28) en ontvangen ook van hem het vermogen om hun taken te volbrengen (Handelingen 13:23; 1 Timoteüs 4:14). De oudsten moeten niet alleen aan God (Hebreeën 13:17), maar ook aan de gemeente (cf. Handelingen 14:26-27) verantwoording afleggen hoe zij hun taken volbrengen. De oudsten worden door de gelovigen in de gemeente gekozen (cf. Handelingen 6:1-7) en zij worden door de bestaande gezagsdrager (ambten) in het ambt van oudste bevestigd. In het geval van nieuwe gemeenten worden zij door de zendelingen of gemeentepianters bevestigd (Handelingen 14:23). In het geval van bestaande gemeenten worden zij door de bestaande oudsten in het ambt van oudste bevestigd. Aangezien de bijbel geen termijn voor de aanstelling van oudsten voorschrijft, mogen de gemeenten zelf de ambtstermijn voor oudsten bepalen. Meestal is dat tussen twee en vier jaar ten einde ook andere bewaarde mannen een kans te geven een deel te hebben aan de leiding van de gemeente.

b. De uitdrukking 'oudsten', 'herders' en 'opzieners' zijn uitwisselbaar.

In het Nieuwe Testament houden de uitdrukkingen 'herders' (in het meervoud) en 'opzieners' (in het meervoud) altijd verband met de 'oudsten' (in het meervoud). In het Nieuwe Testament zijn deze drie uitdrukkingen uitwisselbaar.

- i) Het Griekse woord voor 'oudste' is 'presbuteros'. Het Nederlandse woord 'priester' wordt hiervan afgeleid.
- ii) Het Griekse woord voor 'herder' is 'poimen' en het Latijnse woord voor herder is 'pastor'. Het Nederlandse woord 'pastoor' wordt hiervan afgeleid.
- iii) Het Griekse woord voor 'opziener' is 'episkopos'. Het Nederlandse woord 'bisschop' wordt hiervan afgeleid.
- iv) Het Griekse woord voor 'diaken' is 'diakonos'. Het Nederlandse woord 'diaken' wordt hiervan afgeleid.

Gedurende de periode van het Nieuwe Testament (30-97 nC) verwijzen de woorden 'presbuteroi' (oudsten), 'pastores' (pastors, herders) en 'episkopoi' (opzieners) zonder uitzondering altijd naar dezelfde groep mannen!

In Handelingen worden alle 'oudsten' (Handelingen 20:17) zonder uitzondering 'opzieners' (bisschoppen) en 'herders' (pastores) genoemd (Handelingen 20:28)! In Titus worden alle 'oudsten' (Titus 1:5) 'opzieners' (bisschoppen) genoemd (Titus 1:7). In 1 Petrus worden alle 'oudsten' (1 Petrus 5:1) 'herders' (pastores) en 'opzieners' (bisschoppen) (1 Petrus 5:2) genoemd.

De oudsten verrichten hun taken onder de 'Opziener' (Bisschop) (1 Petrus 2:25) en Opperherder (1 Petrus 5:4), Jezus Christus. Dus het is heel duidelijk dat Lucas, Paulus en Petrus de drie uitdrukkingen 'oudsten', 'herders' en 'opzieners' als uitwisselbare uitdrukkingen gebruikten in het Nieuwe Testament! Ten spijt van het feit dat deze drie uitdrukkingen vandaag iets anders betekenen, maakte het Nieuwe Testament hoegenaamd geen onderscheid tussen oudsten, herders en opzieners!

c. De betekenis van deze onderscheiden uitdrukkingen.

De drie uitdrukkingen: 'oudste' (Grieks: presbuteros), 'herder' (Grieks: poimen, Latijn: pastor) en 'opziener' (Grieks: episkopos) beschrijven niet drie verschillende kerkelijke ambten of kerkelijke posities! Alle drie uitdrukkingen verwijzen naar één kerkelijk ambt of functie, namelijk, dat van de oudste. Zij beschrijven één groep van kerkelijke leiders vanuit drie gezichtspunten.

i) De uitdrukking 'oudsten' beschrijft de geestelijke volwassenheid, ervaring en respect, die deze leiders (de oudsten of ouderlingen) afdwingen.

ii) De uitdrukkingen 'herders' en 'opzieners' beschrijven de aard van hun taken. De oudsten hebben herderlijke taken en opzieners taken.

Het Nieuwe Testament leert dat alle oudsten van een plaatselijke gemeente de herders en opzieners van de gemeente zijn. Alle oudsten van een plaatselijke gemeente zijn met elkaar verantwoordelijk voor het officiële pastoraat, het officiële management en het officiële onderricht in de plaatselijke gemeente (Handelingen 20:28; 1 Timoteüs 3:2; 5:17).

d. Het Nieuwe Testament kent geen hiërarchische leiderschap structuur.

Het Nieuwe Testament leert dat elke plaatselijke gemeente haar eigen 'raad van oudsten' als hun leiders had. In de gemeenten of kerken van de periode van het Nieuwe Testament bestonden nog geen hiërarchische leiderschap structuur! Er was alleen één groep van aangewezen of ingestelde leiders in ieder gemeente en die werd 'een raad van oudsten' (Grieks: presbiterion) genoemd (1 Timoteüs 4:14). Alle oudsten of ouderlingen in deze raad van oudsten deelden met elkaar de taken van de leiders in hun plaatselijke gemeente (cf. Handelingen 11:30; 14:23; 15:2,22; 20:17,20; 1 Timoteüs 5:17; Titus 1:5; Jakobus 5:14; 1 Petrus 5:1-4).

e. De historische ontwikkeling van een hiërarchisch leiderschap structuur in de Christelijke Gemeente.

Zie een afzonderlijke studie hierover.

2. De kwalificaties van oudsten.

Lees 1 Timoteüs 3:1-7; Titus 1:6-9.

Wat zijn de bijbelse vereiste kwalificaties voor oudsten? Mannen mogen alleen gekozen worden en aangesteld worden als oudsten van een gemeente wanneer zij aan de volgende bijbelse vereisten voldoen.

a. Persoonlijke gedrag.

Een oudste moet zelfbeheerst zijn, vooral met betrekking tot zijn temperament, vrouwen en geld.

b. Gezinsleven

Wanneer een oudste getrouwd is, moet hij een voorbeeld van trouw ten opzichte van zijn vrouw zijn. Als hij kinderen heeft, moet hij hen leiden om Jezus Christus te geloven en hem te gehoorzamen en ook om hun ouders te gehoorzamen en te eren.

c. Bekwaamheden voor de bediening.

Een oudste moet geestelijk volwassen zijn. Hij moet vasthouden aan de zuivere leer van de bijbel en de bijbel kunnen gebruiken voor verkondiging, onderricht en vragen te beantwoorden.

3. Taken van oudsten.

a. De eerste taak van de oudsten is om herders en opziemers van Gods kudde te zijn.

Lees Handelingen 20:28-30; Psalm 23; 1 Timoteüs 5:16; Jakobus 5:14-15; 1 Petrus 2:25.

Wat betekent het om een herder van de christelijke gemeente te zijn?

Als herders worden de oudsten toevertrouwd met de taak om op de MENSEN van de plaatselijke gemeente toe te zien, evenals Jezus Christus toeziet op alle mensen in de wereldwijde Kerk.

i) Herders. Zij zijn verantwoordelijk om de gemeenteleden te voeden, te beschermen en te leiden tot geestelijke groei en welvaart. Zij zijn verantwoordelijk voor de zorg van de hulpbehoevende gemeenteleden, zoals de jonge gelovigen, de weeskinderen en weduwen, de gehandicapten, de ouderen en de armen. Zij bezoeken de zieken en bidden voor ze. Zij waken tegen valse leraren en mensen die de gemeenteleden weg willen roven.

ii) Opziemers. Iedere oudste ziet toe op de andere oudsten en samen met de andere oudsten op te gemeenteleden. Zo legt ieder oudste verantwoording af tegenover de andere oudsten en Christus. De oudsten beschouwen hun taak, niet als het bekleden van een positie, maar als de vervulling van een verantwoordelijkheid. Er behoort nooit maar één herder (pastor, dominee, voorganger) in de gemeente te zijn, maar altijd een raad van oudsten, die met elkaar hun taken vervullen. Iedere oudste heeft een herderlijke taak in de gemeente.

b. De tweede taak van de oudsten is om rentmeesters of managers van Gods huishouding te zijn.

Lees 1 Tessalonicenzen 5:12-15; 1 Timoteüs 3:5; 5:17; Titus 1:7.

Wat betekent het om een rentmeester van de christelijke gemeente te zijn?

Als rentmeesters of managers worden de oudsten toevertrouwd met de taak om de ACTIVITEITEN en BEZITTINGEN van de plaatselijke gemeente te beheren. Niet de diakenen, maar de oudsten zijn belast met het beheer van de plaatselijke gemeente.

i) Leiders. In 1 Tessalonicenzen en 1 Timoteüs wordt de taak van de oudsten omschreven als een beheerder in de zin van een leider, die voorop loopt en richting geeft door zijn voorbeeld (Grieks: pro-histemi).

ii) Managers. In Titus wordt de taak van de oudsten omschreven als een rentmeester, econoom, manager of administrateur van een huishouding (Grieks: oikonomos).

Niettemin mag de leiderschapstijl van de oudsten niet een zijn van heerschappij voeren over de mensen, die aan hen toevertrouwd zijn. Hun leiderschapstijl moet een zijn van dienen en leiding geven door hun voorbeeld (1 Petrus 5:2-3). Wanneer een oudste zijn eigen gezin niet goed beheerst (1 Timoteüs 3:4-5), of zijn vrouw en kinderen hebben meer aandacht nodig, dan behoort hij zijn ambt als oudste te stoppen ten einde hun de nodige aandacht te geven. Er moet een balans zijn in al zijn verantwoordelijkheden.

Welken functies of taken met betrekking tot mensen en activiteiten behoren de oudsten te leiden en te managen?

i) De oudsten leiden de bijeenkomsten van de gemeente.

- Zij bevorderen en leiden de wekelijkse terugkerende bijeenkomsten zoals erediensten op zondagen en de bijeenkomsten van de kleinere groepen voor bijbelstudie, gebed en gemeenschap (Handelingen 2:42).

- Zij bevorderen en leiden ook de speciale bijeenkomsten zoals dopen en het Avondmaal, de kerkelijke feesten als Pasen, huwelijken, begrafenissen en huisbezoeken, en andere bijeenkomsten om de gemeenteleden toe te rusten of om met elkaar geestelijk strijd te voeren tegen het rijk van de duisternis.

ii) De oudsten leiden de zendingstaken van de gemeente.

- Zij leiden de gemeenteleden om evangelisatie te doen binnen hun gezinnen en in hun buurt, om een christelijke getuigenis en invloed te hebben binnen hun cultuur en instellingen als scholen, verenigingen en overheid (Matteüs 5:13-16; 10:32-37; Handelingen 5:42) en om voor alle groepen van mensen in de wereld te bidden (1 Timoteüs 2:1-2).

- Zij bevorderen en steunen de zending naar andere provincies en landen, christelijke organisaties met speciale doelen en behoeftige of vervolgde gemeenten in andere plaatsen (Romeinen 16:23-24; 2 Korintiërs 8; Filippenzen 1:5; 4:15-16; 3 Johannes 5-8).

iii) De oudsten leiden de trainingsprogramma's van de gemeente.

- Zij organiseren de training voor evangelisatie en zending.

- Zij organiseren de training van de leiders voor de zondagschool, tienerclub, jeugdclub en kringen voor jonge echtparen, ouders en ouderen.

- Zij leiden de kring voor belijdenis en dooponderricht.

- Zij organiseren dat alle gemeenteleden tot discipelen van Jezus Christus gemaakt worden.

- Zij organiseren dat alle gemeenteleden toegerust worden voor verschillende taken in de gemeente en in Gods koninkrijk (Efeziërs 4:11-16).

- En zij organiseren dat de leiders van de gemeente goed getraind worden.

iv) De oudsten leiden het goed functioneren van de gemeenteleden.

- Zij bevorderen en zien toe op persoonlijke hulp voor de gemeenteleden.

- Zij vuren alle gemeenteleden aan tot liefde in hun relaties en goede werken in hun activiteiten (Hebreeënen 10:24-25).

- Zij vermanen, corrigeren en bemoedigen de gemeenteleden met geduld en onderricht (2 Timoteüs 4:1-5; Titus 2:15).

- Zij organiseren de pastorale hulpverlening in de gemeente (1 Tessalonicenzen 5:12-15).

- En zij handhaven de christelijke tucht in de gemeente (Matteüs 18:15-17).

- Zij sporen de gemeenteleden aan om een taak te hebben in de plaatselijke gemeente in overeenstemming met de taak, die Jezus Christus hen toewijst, of in overeenstemming met de geestesgaven, die hij aan hen geeft. Zij helpen de gemeenteleden om hun talenten en geestesgaven te ontdekken en scheppen gelegenheden om deze in een verscheidenheid van taken in te zetten. Dit sluit ook in het aanwakkeren, onderscheiden, toetsen, inperken en ordelijk functioneren van de geestesgaven in overeenstemming met het onderricht van de bijbel (1 Timoteüs 4:14; 2 Timoteüs 1:6; 1 Tessalonicenzen 5:19-21; 1 Korintiërs 12:10; 1 Johannes 4:1; 1 Korintiërs 14:26-40).

c. De derde taak van oudsten is om leraren van Gods Woord te zijn.

Lees 1 Tessalonicenzen 5:12; 1 Timoteüs 3:2; 5:17; Titus 1:9.

Wat betekent het om leraren van Gods Woord in de plaatselijke gemeente te zijn?

Als leraren worden de oudsten toevertrouwd met de taak om de bijbel te verkondigen of te onderrichten en om mensen te vermanen of te adviseren.

i) De verantwoordelijkheden van de raad van oudsten met betrekking tot de bijbel zijn de volgende.

- Zij verkondigen Gods Woord aan de niet-christenen en christenen (1 Timoteüs 5:17).

- Zij gebruiken de bijbel voor groepsbesprekingen met niet-christenen en christenen om de waarheid te ontdekken (Handelingen 17:1-4,11).

- Zij onderrichten de gemeenteleden in de hele wil van God zoals geopenbaard in de bijbel (Handelingen 20:20,27).

- Zij leren de gemeenteleden om de geboden van Jezus Christus te gehoorzamen (Matteüs 28:20).

- Zij gebruiken de bijbel om de gelovigen te vermanen, de bange mensen te bemoedigen, de doelloze mensen te waarschuwen en de mensen, die hun tegenstaan, te onderrichten (Kolossenzen 3:16; 1 Tessalonicenzen 5:12-15; 2 Timoteüs 2:23-26).

- Zij bespreken en maken besluiten over leerstellige zaken (Handelingen 15; 2 Timoteüs 1:13) en weerleggen valse leerstellingen (Titus 1:9).

ii) Oudsten zijn niet noodzakelijk speciaal opgeleid of fulltime.

Gedurende de periode van het Nieuwe Testament waren de oudsten niet fulltime voorgangers (dominees, pastoren, priesters) of fulltime leraren. De oudsten moesten wel instaat zijn onderricht te geven (1 Timoteüs 3:2) en zij moesten een goede grip op de gezonde christelijke leer hebben (Titus 1:9).

Sommige oudsten waren hoofdzakelijk belast met de prediking en onderricht (1 Timoteüs 5:17), maar de bijbel zegt nergens dat deze oudsten fulltime waren. De bijbel leert nergens dat alleen de oudsten, die een formele opleiding op een bijbelschool of

theologische hogeschool gehad hebben, voor mogen gaan in de prediking en onderricht van de bijbel.

Hoewel bepaalde mannen als Timoteüs en Titus tot de moderne fulltime voorgangers gerekend worden, waren zij toch meer dan alleen maar voorgangers van een plaatselijke gemeente. Zij maakten zendingsreizen met Paulus en waren eerder zendelingen dan voorgangers. Zelfs Timoteüs en Titus werden niet opgeleid in een moderne bijbelschool of theologische hogeschool, maar ontvingen een 'on-the-job-training' van Paulus, evenals de apostelen een 'on-the-job-training' van Jezus Christus ontvangen hadden.

iii) Jonge oudsten hebben gezag. Een nederige houding is noodzakelijk voor ouderen en jongeren onderling (1 Petrus 5:5). Toch geeft God aan de jongere oudsten verantwoordelijkheid en gezag om ook mensen die ouder zijn dan zichzelf en andere oudsten te onderrichten, te vermanen en te corrigeren, indien nodig (1 Timoteüs 1:3-5; 4:11-13; 2 Timoteüs 2:22-26). Alle oudsten behoren elkaar met respect te behandelen (1 Timoteüs 3:2; 5:1-2; Titus 1:7).

d. De vierde taak van oudsten is om dienaren van God en van mensen te zijn.

Lees Matteüs 20:25-28; 1 Petrus 5:2-3.

Wat betekent het om dienaren van God en mensen in de christelijke gemeente te zijn?

Als dienaren worden de oudsten toevertrouwd met de taak om God en mensen uit vrije wil, van ganser harten en met ijver te dienen.

Als dienaren voeren de oudsten taken uit die anderen tot voordeel strekken. Dienen behoort niet alleen een taak, maar ook een eigenschap van de oudsten te zijn. Het vat de leiderschapstijl van de oudsten in één woord samen. De leiderschapstijl van alle leiders in de gemeente behoort radicaal anders te zijn dan de leiderschapstijl van leiders in de wereld. Beiden Jezus Christus en de apostel Petrus verbieden de oudsten om te heersen over de mensen, die aan hen toevertrouwd zijn. Integendeel, de oudsten behoren voorbeelden voor de gelovigen in de gemeente te zijn. In plaats van leiding te geven door bevelen, moeten de oudsten leiding geven door voorop te lopen. In plaats van te eisen dat de gemeenteleden de oudsten dienen, behoren de oudsten de gemeenteleden te dienen (Marcus 10:45; Lucas 22:25-27).